

BỨC THƯ NGỎ

GỎI HAI CHÍNH PHỦ NAM BẮC VIỆT NAM

Kính thưa quý Ngài,

Là công dân Việt Nam, tôi có trách nhiệm với lịch sử Dân tộc và có bổn phận với quốc gia Việt Nam tôi.

Tôi tưởng tôi có quyền nói lên ước nguyện của tôi về quê hương tôi chứ?

Mà các Ngài đâu có cho tôi nói, dù tôi ở trong vùng đất “TỰ DO”. Cho nên tôi xin chết để được các Ngài nghe giùm tiếng kêu bi thiết của tôi, của đa số những người dân không quyền thế, cổ ngán trời cao.

Xin các Ngài cho tiếng nói sau cùng của tôi, được truyền đi khắp nơi. Một dịp quý Ngài trưng cầu dân ý: nên Hòa hay nên Chiến, để hành động vì dân, do dân như quý Ngài thường tuyên bố.

Xin can đảm mà nghe dân, dù lòng dân không phù hợp với ý của Quý Ngài.

Người dân đen chúng tôi không cần chủ nghĩa, không cần danh từ, chúng tôi chỉ mong sống yên lành và hùng mạnh.

Mà hiện trạng đất nước, dưới quyền sanh sát của quý Ngài, thì ngược lại...

Quý Ngài được viện trợ đủ thứ vũ khí tối tân, cầu cạnh hàng triệu người ngoại quốc về đây sát hại đồng bào để bảo vệ cho chủ nghĩa đẹp (!) và danh từ suông của quý Ngài.

Một bên thì tham vọng, một bên thì hận thù, quý Ngài ngồi yên trong nhà cao cửa kín, tha hồ mà gào to hét lớn, có biết đâu nỗi khổ đau tột cùng của đám dân đen chúng tôi.

Hỡi miền Nam, có thấy sự bất công và yếu kém của mình không? Có thấy xã hội mình xuống dốc thế nào chẳng? Có thấy tai hại của kết quả ngoại viện không?

- Xin sáng suốt tìm ra lối thoát cho Việt Nam.
- Xin thương thuyết chấm dứt chiến tranh.
- Xin số phận Việt Nam do người Việt Nam định đoạt.
- Xin gỡ hết danh từ, nhãn hiệu mà đoàn kết thương yêu.

Hàng triệu sinh mạng Việt Nam, Hoa Kỳ chờ đợi sự công bằng về nhân ái của quý Ngài.

Trang sử Việt Nam lật sẵn, chờ đợi quý Ngài ghi vào đấy nét son.

Khẩn thiết cầu nguyện

Người tự thiêu cầu Hòa Bình (cẩn ký)

Thích Nữ NHẤT CHI MAI tự Nhất Chi

SINH VIÊN VIỆT NAM